

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

ralis medicina omnis miseriæ, vt
 non solum adimat cruciatibus om-
 nem acerbitatem, sed etiam suavi-
 tatem conferat: quandoquidem in
 eis amor est longè fortior, sincer-
 rior, & pulchrior. *P. Vinc. in Syst. d.*
l. 2. c. 9.

 APRILIS.

1. **N**egligentia, & tepiditas sem-
 per mæstos pariunt ignauo
 labores: quòd illorum causam,
 amorem nempe proprium, non
 procul amandet, nec bonis operi-
 bus Dei gratiam mereatur. *S. Ignat.*
ep. 2.

2. Cùm Deus nobis dedit mun-
 dum, & omnia, quæ in eo sunt, vt
 non tantum necessaria ad vitæ sus-
 tentationem suppetant nobis, sed
 etiam affluentia ad oblectationem,
 id non ideo solum fecit, vt exerceret
 libe-

liberalitatem suam, & potentiam, largiendo mundum plenum donis: sed etiam, vt haberemus, vnde nos erga ipsum grati, & liberales esse possemus, sua ipsi dona reddendo; & vt prospectum esset amori nostro, quo suam sinceritatem ostendat, dum & creaturas, quibus gaudere posset, libenter propter ipsam relinquimus, & significamus nihil nos magni facere, præter ipsum, abdicatis omnibus alijs, ipso solo satis diuites nos existimando, eius gratiã, & amore contenti; nec aliam felicitatem optantes, quàm spem in æternum cum ipso viuendi. *P. Vincent. l. 2. Vita, c. 13.*

3. Corpus nostrum tam est meticulosum, vt terreatur suã ipsius vmbra, quæ Mors est. At si cogamus id progredi, sicut equum pauidum, vt eius crebrò meminerit, videbimus id metum omnem amit-

D. 4 tere.

tere. Ac perditio semel hoc metu,
anima tantum accipit roboris, ut
desideret mori pro Christo. *B. P.
Borg. contra vim mortis.*

4. O quam miserum in modum
cura, & delectatio terrena Dei sapo-
rem impedit! Nec dubium, quin
interdum peccata etiam leuia, nisi
frequenter expurgentur, fructum
internæ suauitatis, teste B. Grego-
rio, suprâ quàm credi potest, impe-
diant. Huic autem Diuinæ Dulce-
dini gustatio debetur, &, si dicere
licet, saporatio, & quæ indè nasce-
tur, insatiabilis quædam fames.
P. Claud. ep. 13.

5. Quæ hic profunditas confu-
sionis satis esse potest, ubi quis con-
siderat, se Christum, quod vnicum
habet remedium, atque confugium,
itâ spreuisse, ut possit illi meritò di-
cere, *Proiectus sum a facie oculorum
tuorum?* Eius enim pedum vulnera
legai.

segnities tua , & torpor inflixit :
 eius latus tua inobedientia ape-
 ruit : manus eius opera tua clavis
 confixerunt : tua illi lingua fel pro-
 pinavit : postremò tua eius caput
 superbia spinis cinxit. *B. P. Borg.
 tract. 3.*

6. Opera, quæ in obsequium
 Dei, & proximi fiunt, vt studere,
 componere vtilis libros, governa-
 re, & similia, si ad ea propendeamus
 à naturâ, saltem eatenus suspecta
 esse debent, ne tota, vel ex parte
 sint tantum naturæ, quæ videntur
 esse gratiæ; neque satis distingua-
 mus, quod in eis nostrum est, ac-
 quiescendo in solâ voluntate Dei,
 & Superiorum, quam per ea imple-
 mus; non autem in materiâ illo-
 rum: multo minus in delectatione,
 quam in eis habemus. *P. Vincent. in
 Vita, l. 2. c. 13.*

7. Nullam aliarum ciuitatum ita
 D s hostes

hostes premunt, vt non interdum
quiescere sinant. Cùm enim nox,
tum temporis diurnitas, & qui
continuus esse non potest, armo-
rum vsus, nonnullum relinquere
solent induciarum locum. At ciui-
tatem animæ, tanquam expertus
miles, inquit Propheta, die ac nocte
circundari iniquitate. Quibus ver-
bis satis eius laborem, & periculum
indicat; quippe cuius inimici, mun-
dus, dæmon, & caro, nec labore, nec
temporis diurnitate fatigati, vl-
lum intermittunt oppugnandi tem-
pus. *B.P. Borg. tract. 1.*

8. Pro certo habendum est, eos,
qui voluntate tantùm obediunt, ra-
tione repugnante, vnum tantum
pedem in religione habere; atque
in magna plerunque incommoda
incidere, & grauissimis perturbatæ
conscientiæ molestijs implicari;
multùmque ab eo spiritu degene-
rare,

rare, quem in ipso religionis ingressu primùm habuerant: qui nisi studiosè teneatur, labitur sensim, & effluit. *S. Ignat. Vita, l. 5. c. 4.*

9. Flendum quidem est, quòd tam multa passus est Christus: sed illud non est omitrendum, ut super nos ipsos fleamus, qui ei doloris tanti causa fuerimus: idque nobis cogitandum est, quòd illum Iudæi comprehensum tenuerunt; sed tenemus nos etiam tanquam comprehensum, dum, quo minus in animis nostris regnare possit, imperfectionibus proprijs impedimus. *B. P. Borg. tract. 1.*

10. An quisquam eorum, qui inopem vitam ducunt, si eius filium Rex aliquis dedi sibi postulasset, eum ut Regem faceret, Regi se putaret, aut dicere auderet, beneficium præstitisse, qui filium ei non negauerit? Quis ergo putare audeat,

D 6 deat,

deat, magnam se rem facere, qui pe-
tenti à se Deo concedat filium : id
est, voluntatem, quò paupertatis
virtute decoratam, reginam faciat.
B.P. Borg. tract. 1.

11. Ut Superioribus nostris per-
fectâ subiectione intellectus, & ala-
crite voluntatis obediamus, existi-
mare debemus, nos, vt verè sumus,
indignos esse, quorum operâ Deus
vtatur in obsequia sua; & quibus
per Superiores aperiat suam volun-
tatem, vt eam possimus implere.
P. Vincent. l. 2. Siste, c. 13.

12. Non video quidquam, quod
nos tanropere & humiliare debeat,
& pudore suffundere, sicut profun-
da cogitatio, quòd cum à Deo (hoc
est, Maiestate illâ, quæ nihil in no-
bis amore dignum inuenit, sed pro-
ducit amando) tam mirum in mo-
dum fuerimus in amore præuenti,
tam

tam parum tanto, ac tali respondeamus
amori. *P. Claud. ep. 13.*

13. An ille lætitiâ plenus non sit, qui inferni, quas meruit, cum Domini claritate, & creaturarum pulchritudine, quas conspicit, tenebras confert? An non est illius gaudium meritò maximum, qui dum considerat, quemadmodum à dæmonibus tractari meruit, non se ab hominibus malè tractari videt? Quandoquidem si ab his malè tractaretur, boni deberet consulere, & in lucro ponere. Iam verò si cogitet, quæ sit illorum vita, de quibus dici potest, *Bonum erat, si natus non fuisset*: seque videt, & Deum amare, & ei placere posse, illumque Angelorum more laudare; cur hîc non maximo gaudio repleatur? *B. P. Borg. tract. 1.*

14. Nolite exiguum vestri liberi
arbitrii fructum putare, quòd liceat

D 7

vobis

vobis illud, à quo id accepistis, eadem per obedientiam plenè reddere. Quod cum facitis, non modò non perditis ipsum, verùm etiam augetis, atque perficitis: quippe qui vestras omnes voluntates certissimâ rectitudinis regulâ moderamini, voluntate diuinâ: quam videlicet interpretatur is, qui vobis Dei nomine præsidet. *S. Ignat. ep. 1.*

15. Quando nostro intellectui se offert aliquis radius cognitionis, aut intelligentiæ spiritualis, pluris æstimare debemus, quàm cæcus visum corporis: quia nulla est huius comparatio cum illo. Perinde igitur Domino gratias agere debemus, ac si cæcis visum dedisset. *B. P. Borg, de potentijs animæ.*

16. Ad affecutionem finis, quem sibi Societas præfigit, auxiliij animarum ad vltimum, & supernaturalem finem consequendum, media illa,

illa, quæ cum Deo instrumentum
coniungunt, ac disponunt, vt à di-
uinâ manu rectè gubernetur, effica-
ciora sunt, quàm quæ illud dispo-
nunt erga homines. Huiusmodi est
probitas, & virtus, ac præcipuè cha-
ritas, & pura intentio diuini serui-
tij, & familiaritas cum Deo in spi-
ritualibus deuotionis exercitijs, &
zelus sincerus animarum ad glo-
riam eius, qui eas creauit, & rede-
mit, quouis alio emolumento post-
habito. *S. Ignat. Constit. p. 10.*

17. Nullum ergo laborem in bo-
nis omnibus, laudabilibusque exer-
citijs detrectare debetis; quia vel in
hac vitâ, in studio perfectionis reli-
giosæ, & in constanti bonorum ope-
rum, & virtutis exercitio, sancti fer-
uoris fructum degustandum capie-
tis. *S. Ignat. ep. 2.*

18. Vna ex rebus, quæ impe-
diunt pacem, & amorem dilecti, est,
quia

quia diffunderis per sensus externos, occupando te inconsideratè in videndo, & loquendo. Hoc faciunt mali habitus, contracti indè ab infantia, & opus est multis bonis actibus, per quos introducantur habitus boni. Vt medearis huic inordinationi sensuum, aquam indè auerte, & redi ad infantiam, vt quemadmodum tunc non curabas, quæ videbas, & audiebas, vt sensum, & affectum in ea defigeres: ità etiam nunc non cures ea, quæ audis, & vides, donec acquiras tales, ac tam bonos habitus, vt non solum te non impediunt, sed potius materiam, & ligna præbeant ad excitandum ignem diuini amoris.

B.P. Borg. de confus. p. 4.

19. Deus humiles erigit, ac roborat, eos præsertim, qui in rerum etiam humilium, atque abiectarum tractatione, tanquam in speculo,
infr-

infirmi-
tatem intuentur suam, seque
ipfos egregiè vincunt. Hi scilicet
vel in maximis laboribus, atque
ærumnis virtutem, constantiamque
præstabunt: neque Satanas cum
suis ministris, neque maris tem-
pestates, neque immanes gentes, ac
barbaræ, neque vlla res eos poterit
separare à charitatè Christi. *S. Xa-
uer. l. 3. ep. 5.*

20. Præsentia Dei, cùm ipse sit
intellectus, & oculus nos actu sem-
per considerans, nec exteriora tan-
tum, sed etiam intima nostra, qui-
bus ipse intimior est, accuratissimè
discernens, pedumque nostrorum
radices considerans; manifestè &
puritatem non vulgarem corporis,
& animi, & exquisitam in operibus
diligentiam exigit. Neque enim fas
est distorta, malèque disposita ope-
ra, præsentè ipso, ac prospiciente,
moliri. Deinde verò etiam auda-
ciam,

etiam, & animi magnitudinem. quandoquidem solo intuitu nos erigit, confortat, ac virtutem ministrat operandi, tam piè, dulciterque cor dirigens, & manum mouens.
P. Claud. ep. 13.

21. Qui non est orationi deditus, & interior collectus, impossibile est eum ad perfectam sui victoriam, & excellentem aliquem perfectionis, ac sanctitatis gradum posse pertingere: quemadmodum ipsa manifestè docet experientia. *B. Aloys. l. 2. Vita, c. 3.*

22. Vita religiosa (quod etiam conuenit cuilibet perfectionis amanti) non melius describi potest, quàm si cum Ioanne Climacho dicatur, *Violentia natura indefinens* perpetua denegatio omnium, que petunt caro, sensus, & quidquid ab Apostolo *Vetus homo* vocatur.
P. Vincent. l. 2. Vita, c. 13.

23. Ob-

23. Obnixè satagit diabolus, ve
anima, quam circumuenire cupit
ac perdere, fraudulentas suggestio-
nes teneat secretas. Indignatur ve-
rò maximè, si cui, vel confessionem
audienti, vel spirituali homini mo-
limina sua detegantur, à quibus
ità excidere se funditus intelligit.
S. Ignat. lib. exerc.

24. Tempore desolationis nihil
deliberandum, aut innouandum est
circa propositum animi, aut vitæ
statum; sed in ijs perseverandū, quæ
fuerant prius constituta. Quemad-
modum enim, dum fruitur quis
consolatione, non proprio suo, sed
boni spiritûs instinctu regitur; ità,
obuersante sibi desolatione, agitur
à malo spiritu, cuius instigatione
nihil vnquam rectè conficitur.
S. Ignat. lib. exerc.

25. Fige tibi hanc legem, ne ad
yllam rem te applices, quin semper
prius

prius te constituas in præsentia Domini : & cum ad aliam conuertèris non prius incumbas illi, quam te in Dei præsentia posueris. Quando manè incipis te vestire, vestias te coràm Domino, cogitando non tantum esse præsentem in cubiculo, vt te videat; sed etiam in ipsa veste, quam accipis. Idem cogita in mensa, & in omnibus alijs negotijs. *B.P. Borg. de potentijs anima.*

26. Vos oro, quæsoque, vt omni vestrarum virium, humanæque sapientiæ, & existimationis fiducia abiectâ, vestras omnes spes, cogitationesque defixas habeatis in vno Deo. Ita demum vos aduersus omnia, quæ accidere possunt, vel animi, vel corporis incommoda, satis animatos, paratosque existimabo. *S. Xaver. l. 3. epist. 5.*

27. Qui nihil habet, à quo moueatur, nisi Deum, hinc est immobilis

lis

lis ad alia omnia: quia hæc longè
sunt infra Deum. *P. Vincent. l. 2. Sa-
ta, c. 13.*

28. Percurre terram, & si ali-
qua in eâ inueneris, quæ dulce quid
sapiant, noueris guttulas esse, ac
stillas, decedentes à fonte diuino
æternæ Dulcedinis: gustandas pro-
inde non seorsim, sed vt fonti con-
iunctas, & cum suâ origine. Sepa-
ratæ afferunt mortem, vnite vitam,
& fatietatem omnis boni. Hæc est
vera sapientia, haurire guttas, sed in
suo fonte: gustare mel, sed in suo
fauo: gaudere creaturis, sed in
Creatore. *P. Vincent. in Seraphino
lib. 1. confid. 10.*

29. Si exemplo corporalium in-
firmitatum, quas vt abijciamus, ten-
tamus omnia, perpenderemus dili-
gentiùs, quæ actitentur in nobis;
euigilaremus certè, ne quid inten-
tatum in hîscè spiritualibus depel-
lis

E leadis

lendis relinqueremus ; atque in
omnibus attenta semper mente dis-
tenderemur , vt vitam hanc , quam
de cælo haurimus, sensu, motuque
iugiter testaremur. *P. Claudep. 13.*

30. Illud etiam vobis clarè com-
pertum esse , ac in animis vestris
penitus insidere vehementer cupio,
infimam, & valde imperfectam esse
primam illam obedientiæ formam,
quæ mandata duntaxat opere exe-
quitur ; nec virtutis nomine digna,
nisi ad alterum gradum ascendat,
qui voluntatem Superioris suam ef-
ficiat , & cum eâ ita concordet , vt
non solum in effectu executio ap-
pareat, verum etiam in affectu con-
sensus ; sicque idem velit vterque,
idem nolit. *S. Ignat. ep. 1.*

MAR-